

end. udtale, at jeg finder det ret hensigtsmæssigt, om man ved Siden af Bestræbelserne for at formindste og saa godt som have den sværende Statsgjæld, vilde beholde en Bestemmelse om, at ny oprettede Sparekasser kunne have et vist lidet Beløb i en vis given Tid indestaaende i Statskassen; men at Statskassen under vore nærværende Forhold endogsaa skulde give 4 pCt. for et saadant Beløb, kan jeg hverken finde tilraadeligt eller nødvendigt, selv for begyndende Sparekasser; thi det vilde ikke være til videre Gavn, om der nogetsteds oprettedes en Sparekasse, som alene var Sparekasse og ikke tillig Laanekasse. Sagsnart en Sparekasse vil begynde sin Virksomhed med tillige at være Laanekasse, vil det være meget let i alle Stæder her i Provindserne strax at anbringe en ikke ubetydelig Deel af den indskudte Capital til 4 pCt., ja, jeg vil sige til 5 pCt., og mange af de næringsdrivende Borgere i de forffjellige Dele af Landet ville, saaledes som vore Forhold nu ere, ansee det for et stort Gode at kunne faae Laan til 5 pCt. Da de fleste Sparekasser ikke svare mere end 3 pCt., kun enkelte 3 $\frac{1}{2}$ pCt. Rente til Interessenterne, saa vil det Overskud for Sparekassen, som den saaledes vilde kunne have af de privat udlaante Summer, være et tilstrækkeligt Middel til at opsamle et passende Reserveyfond og til at afholde Administrationsudgifterne. Naar man gaaer ud fra, at begyndende Sparekasser, saalænge deres Capitaler ere smaa, kunne have et Beløb indestaaende i den kongelige Kasse til Forrentning, saa er det, fordi man antager det for nødvendigt for en Sparekasse at have Beløb disponible med en meget kort Opsigelse, og saaledes være sikker paa, indtil den vinder en større Udstrækning, at kunne tilfredsstille Opsigelser, der maatte komme fra Interessenternes Side, men det er ikke nødvendigt, at disse Beløb forrentes med mere end 3 pCt., jeg vil endogsaa sige, at det var ikke engang nødvendigt, naar man ikke engang var kommen ind paa den Vej her i Landet, at have et saadant Beløb staaende i den kongelige Kasse for at have Contanter realisable i kort Tid; thi med den samme Lethed, som en Sparekasses Bestyrelse i den fjerneste Deel af vore Provindser kan skrive Breve til Finantsministeriet og opstige Capitalen,

med samme Lethed og ligesaa hurtigt kan den skrive et Brev til en eller anden offentlig større Laanekasse og ledsage Brevet med offentlige Papirer eller private Obligationer og derpaa optage et Laan, og dertil kommer endelig, at det vistnok vilde være meget rigtigere, om vore Sparekasser, navnlig med Hensyn til større Indskud, gik ind paa en noget længere Opsigelsestid, med Hensyn til deres Interessenter, end den, som i Almindelighed er betinget uden Hensyn til Indskudets Størrelse.

Fischer: Jeg har som Medlem af Udvalget ikke kunnet tiltræde det Forslag, som er fremkommet i Udvalget, deels af den Grund, som man vil see i Betænkningen, deels ogsaa fordi det forekommer mig, at man, ved at tage dette Forslag tilfølge, netop vilde træffe de Sparekasser, som man Intet kunde have at klage over, medens man derimod vilde lade dem uberørte, som man egentlig skulde klage over. Det er nemlig indrømmet fra alle Sider, at der fra enkelte Sparekasser, navnlig den i Kjøbenhavn, Odense, tidligere Aalborg og nu i Randers, indestaae i den kgl. Kasse uforholdsmæssig store Midler, saa at det er at formode, at disse Kasser have forstaaet deres Opgave noget anderledes end de andre, nemlig, at de ikke sætte Udlaan til Private af de indkomne Penge som det Maal, hvorefter de skulde stræbe, men at de ansee deres Opgave løst, naar de faae Pengene forrentede i den kgl. Kasse. Dette Forhold er mindre ønskeligt, og det er dette Forhold, der i en væsentlig Grad har givet Anledning til berettigede Klager, der kunde føres fra den kgl. Kasses Side over disse Sparekassemidler, som indestaae i disse Kasser, idet det nemlig viste sig, at i Aaret 1848 blev der af 3 Sparekasser uddraget en meget betydelig Sum, nemlig ikke mindre end 798,800 Rbd., hvoraf Kjøbenhavns Sparekasse uddrog 285,000 Rbd., Odense Sparekasse 304,800 Rbd., og Aalborg Sparekasse 209,000 Rbd. (A. Hage: Af hvor stort et Beløb?). Den ærede Rigsdagmand spørger mig, hvormange der ialt vare indestaaende i disse Sparekasser; jeg skal i den Anledning tillade mig at henvise til Forhandlingerne i Landstinget i første Session i 1851; der vil det sees. Saa store Midler har der altsaa